

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoKR/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120213607
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120213607.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu Viery Zolákovej a JUDr. Milana Majerníka v právnej veci žalobcu: TR-TRANS TRADE s.r.o., Trnavská cesta 16785/74A, 821 02 Bratislava, IČO: 48 849 807, právne zastúpeného Martin Pavle s. r. o., Pribinova 4, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 860 450, proti žalovanému: DIAMON, s.r.o., Scherffelova 53/3017, 058 01 Poprad, IČO: 36 478 628, právne zastúpenému JUDr. Martinom Bašistom, advokátom, so sídlom Štefánikova 8, 058 01 Poprad, IČO: 37880381, o určenie popretej pohľadávky v zmysle § 124 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 5Cbi/17/2020-63 zo dňa 11.05.2021, jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou sa žalobca domáhal, aby súd určil, že žalobca je veriteľom pohľadávok v reštrukturalizácii povolenej Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 2R/1/2020 a majetok dlžníka DIAMOND, s.r.o. pod por. č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX v celkovej výške 5.279,44 eur, z toho istina 3.065,75 eur a úroky z omeškania 2.213,69 eur.

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„ I. U r č u j e, že žalobca spoločnosť TR - TRANS TRADE, s.r.o. so sídlom Trnavská cesta 16785/74A, 821 02 Bratislava, IČO: 46 849 807 je veriteľom pohľadávky v reštrukturalizácii povolenej uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 28.08.2020, sp. zn. 2R/1/2020 zverejneným v Obchodnom vestníku pod č. XXX/XXXX dňa 04.09.2020 na majetok dlžníka DIAMON, s.r.o. v reštrukturalizácii, IČO: 36 478 628, so sídlom Scherffelova 53/3017, 058 01 Poprad zapísaných v zozname pohľadávok:

- pod por. č. XXX titulom nezaplatennej faktúry č. XXXXXXXXXX splatnej dňa 27.02.2013 vystavenej na základe dodania tovaru vo výške 394,02 EUR, pozostávajúcej z istiny vo výške 237,04 EUR a úrokov z omeškania vo výške 156,98 EUR,

- pod por. č. XXX titulom nezaplatennej faktúry č. XXXXXXXXXX splatnej dňa 03.03.2013 vystavenej na základe dodania tovaru vo výške 547,06 EUR, pozostávajúcej z istiny vo výške 315,82 EUR a úrokov z omeškania vo výške 231,24 EUR,

- pod por. č. XXX titulom nezaplatennej faktúry č. XXXXXXXXXX splatnej dňa 08.03.2013 vystavenej na základe dodania tovaru vo výške 733,43 EUR, pozostávajúcej z istiny vo výške 423,74 EUR a úrokov z omeškania vo výške 309,69 EUR,

- pod por. č. XXX titulom nezaplatenej faktúry č. XXXXXXXXXX splatnej dňa 13.03.2013 vystavenej na základe dodania tovaru vo výške 284,11 EUR, pozostávajúcej z istiny vo výške 164,27 EUR a úrokov z omeškania vo výške 119,84 EUR,
- pod por. č. XXX titulom nezaplatenej faktúry č. XXXXXXXXXX splatnej dňa 01.03.2013 vystavenej na základe dodania tovaru vo výške 532,71 EUR, pozostávajúcej z istiny vo výške 307,44 EUR a úrokov z omeškania vo výške 225,27 EUR,
- pod por. č. XXX titulom nezaplatenej faktúry č. XXXXXXXXXX splatnej dňa 11.03.2013 vystavenej na základe dodania tovaru vo výške 475,54 EUR, pozostávajúcej z istiny vo výške 274,87 EUR a úrokov z omeškania vo výške 200,67 EUR,
- pod por. č. XXX titulom nezaplatenej faktúry č. XXXXXXXXXX splatnej dňa 13.03.2013 vystavenej na základe dodania tovaru vo výške 336,53 EUR pozostávajúcej z istiny vo výške 194,58 EUR a úrokov z omeškania vo výške 141,95 EUR,
- pod por. č. XXX titulom nezaplatenej faktúry č. XXXXXXXXXX splatnej dňa 20.03.2013 vystavenej na základe dodania tovaru vo výške 494,76 EUR, pozostávajúcej z istiny vo výške 286,38 EUR a úrokov z omeškania vo výške 208,38 EUR,
- pod por. č. XXX titulom nezaplatenej faktúry č. XXXXXXXXXX splatnej dňa 08.04.2013 vystavenej na základe dodania tovaru vo výške 571,20 EUR, pozostávajúcej z istiny vo výške 331,60 EUR a úrokov z omeškania vo výške 239,60 EUR,
- pod por. č. XXX titulom nezaplatenej faktúry č. XXXXXXXXXX splatnej dňa 10.04.2013 vystavenej na základe dodania tovaru vo výške 403,58 EUR, pozostávajúcej z istiny vo výške 234,36 EUR a úrokov z omeškania vo výške 169,22 EUR,
- pod por. č. XXX titulom nezaplatenej faktúry č. XXXXXXXXXX splatnej dňa 17.04.2013 vystavenej na základe dodania tovaru vo výške 367,24 EUR, pozostávajúcej z istiny vo výške 213,49 EUR a úrokov z omeškania vo výške 153,75 EUR,
- pod por. č. XXX titulom nezaplatenej faktúry č. XXXXXXXXXX splatnej dňa 13.05.2013 vystavenej na základe dodania tovaru vo výške 139,26 EUR, pozostávajúcej z istiny vo výške 82,16 EUR a úrokov z omeškania vo výške 57,10 EUR,
v celkovej výške v sume 5.279,44 EUR, z tohto istina 3.065,75 EUR a úrokov z omeškania 2.213,69 EUR.

II. Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania, o ktorých výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ustanovenia § 121, § 124 ods. 1, § 124 ods. 4. § 124 ods. 7, § 124 ods. 8 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, § 1 ods. 1, § 2 ods. 2, § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa § 2 ods. 2, § 2 ods. 3, § 35 ods. 1, § 35 ods. 2, § 35 ods. 3, § 39, § 40 ods. 1, § 563, § 488, § 580 Občianskeho zákonníka a § 358, § 359 Obchodného zákonníka, taktiež podľa ustanovenia § 149, § 150 ods. 1, § 150 ods. 2, § 151 ods. 1, § 215 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tak, že správca poprel pohľadávky, čo do právneho dôvodu a výšky na základe podnetu žalovaného doručeného správcovi dňa 28.10.2020. Správca doručil žalobcovi dňa 19.11.2020 Oznámenie o popretí pohľadávky zo dňa 04.11.2020 v súlade s § 124 ods. 2 zák. o konkurze a reštrukturalizácii č. 7/2005 Z. z. v platnom znení (ďalej ako „ZKR“). Žalobca poukázal na to, že správca poprel pohľadávky čo do právneho dôvodu a výšky s konštatovaním, že nie je preukázaný právny titul, ktorý by zakladal žalobcom uplatnený nárok a tento nárok nepreukázal právne relevantným spôsobom, pričom podľa názoru správcu nie je zrejmé z čoho tento nárok vyplýva. Žalobca poukázal na to, že dôvody popretia nezodpovedajú skutočnosti a nevyklúčujú pohľadávky z uspokojenia v reštrukturalizácii žalovaného. Pohľadávky žalobcu vznikli na základe objednávania a dodania tovaru žalovanému, a to tepelne neopracovaných mäsových výrobkov spoločnosťou H. - H., Z. F. P., L.: XX XXX XXX (ďalej ako „Postupca“). Žalovaný tovar prevzal a zaviazal sa postupcovi zaplatiť na základe vystavených faktúr za dodaný tovar kúpnu cenu. Žalobca nadobudol pohľadávky dňa 21.03.2016 zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorú uzatvoril s postupcom. Žalobca sa zaplataenia svojich pohľadávok domáhal aj v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 18Cb/142/2014, o zaplataenie 3.065,75 eur s príslušenstvom. Žalovaný na rozdiel od popretia správcu v predmetnom súdnom konaní na Okresnom súde Poprad (sp. zn. 18Cb/142/2014) nerozporoval existenciu právneho titulu vzniku pohľadávky; namietal len, že pohľadávky mali zaniknúť z dôvodu údajného započítania žalovaného voči údajným záväzkom postupcu (právneho predchodcu žalobcu). Predmetné záväzky, ktoré mali byť započítavané žalovaným, však neboli záväzkami postupcu, ale záväzkami tretej osoby - G.-O.-S. Ú., Z.F.P.. (predtým V., Z.F.P.), takže k takémuto zápočtu nemohlo

dôjsť. Zároveň poukázal na to, že tým, že sa žalovaný pokúšal vysporiadať pohľadávky zápočtom, potvrdil ich existenciu a dôvodnosť. Z uvedeného vyplýva, že popretie správcu je v rozpore so skutkovým a právnym stavom veci a v reštrukturalizácii prihlásené pohľadávky žalobcu sú dôvodné čo do právneho dôvodu aj výšky. Žalobca k žalobe pripojil listinné dôkazy a to: uznesenie o povolení reštrukturalizácie žalovaného, prihlášku pohľadávok do reštrukturalizácie žalovaného spolu s prílohami, žalobu zo dňa 07.08.2014 podaná na Okresnom súde Poprad s doručenkou, zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 21.03.2016, uznesenie Okresného súdu Poprad zo dňa 24.08.2016, č. k. 18Cb/142/2014-117, oznámenie o jednostrannom zápočte žalovaného zo dňa 22.05.2013, oznámenie o popretí pohľadávky, odpoveď štatutárneho orgánu spoločnosti G.-O.-S. Ú., Z..F..P.. (predtým V., Z..F..P..) na dopyt Okresného súdu Poprad. Čo sa týka skutkového stavu veci súd mal z výpisu Obchodného vestníka č. 171/2020 vydaného dňa 04.09.2020 zistené, že na Okresnom súde v Prešove vo veci vedenej pod sp. zn. 2R/1/2020 došlo k povoleniu reštrukturalizácie dlžníka, a to spoločnosti DIAMON s.r.o. so sídlom Scherffelova 53/3017, Poprad 05801, IČO: 36 478 628, za správcu bol ustanovený M.. M. N. A.. Z oznámenia o popretí pohľadávky zo dňa 04.11.2020 mal súd zistené, že správca po doručení prihlášky veriteľa TR-TRANS TRADE s.r.o. v celkovej sume pohľadávky 5.279,44 eur preskúmal pohľadávku z pohľadu ustanovenia § 124 ZKR, pričom do kancelárie správcu bol dňa 28.10.2020 doručený podnet dlžníka, aby správca prihlásené pohľadávky poprel. Správca uviedol, že poprel prihlásené pohľadávky veriteľa zaradené v zozname pohľadávok pod poradovým č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, a to čo do právneho dôvodu a výšky. Správca v oznámení uviedol, že porovnával prihlásené pohľadávky s dostupnou dokumentáciou dlžníka (účtovnou a právnou) a zistil, že nie je preukázaný právny titul, ktorý by zakladal veriteľom uplatnený nárok, tento nárok veriteľ právne relevantným spôsobom nepreukázal a nie je zrejmé z čoho tento nárok vyplýva. Zároveň správca poučil veriteľa, že môže v súlade s ustanovením § 124 ods. 4 ZKR sa domáhať určenia popretých pohľadávok žalobou podanou na príslušnom súde v lehote do tridsiatich dní od doručenia lehoty na popieranie pohľadávok. Súd ďalej vykonal dokazovanie súhrnu prihláškou nezabezpečených pohľadávok pod poradovým č. X, v zmysle ktorej žalobca ako veriteľ voči žalovanému ako dlžníkovi si prihlásil pohľadávky pod poradovým č. X až XX z presne špecifikovaných faktúr s popisom pri jednotlivých pohľadávkach, že ide o objednávku a dodanie tovaru dlžníkovi - tepelne neopracovaných mäsových výrobkov súčasne v dôležitých skutočnostiach veriteľ uviedol, že sa zaplatenia svojich pohľadávok domáha aj v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 18Cb/142/2014 o zaplatenie 3.065,75 eur s príslušenstvom, pričom uviedol, že v skutkových okolnostiach bližšie odkazuje na žalobu a súčasne uviedol, že veriteľ nadobudol pohľadávky prihlasované touto prihláškou dňa 21.03.2016 zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorú uzatvoril s pôvodným žalobcom súdnom konaní, pričom Okresný súd Poprad v súdnom konaní pripustil zmenu strán konania na strane žalobcu uznesením zo dňa 24.08.2016, č. k. 18 Cb/142/2014 - 2 117. Súčasne bolo uvedené, že pripája prílohy a to žalobu s doručenkou uznesenie Okresného súdu Poprad a faktúry č. XXXXXXXXXX splatnú dňa 27.02.2013, faktúry č. XXXXXXXXXX splatnú dňa 03.03.2013, faktúru číslo XXXXXXXXXX splatnú dňa 08.03.2013 faktúru č. XXXXXXXXXX splatnú dňa 13.03.2013, faktúru č. XXXXXXXXXX splatnú dňa 01.03.2013, faktúru č. XXXXXXXXXX splatnú dňa 11.03.2013, faktúru č. XXXXXXXXXX splatnú dňa 13.03.2013, faktúru č. XXXXXXXXXX splatnú dňa 20.03.2013, faktúru č. XXXXXXXXXX splatnú dňa 08.04.2013, faktúru č. XXXXXXXXXX splatnú dňa 10.04.2013, faktúru č. XXXXXXXXXX splatnú dňa 17.04.2013, faktúru č. XXXXXXXXXX splatnú dňa 13.05.2013. Súd vo veci vykonal dokazovanie žalobou doručovanou Okresnému súde Poprad a to podanou spoločnosťou H.-H. Z..F..P.. ako žalobcom proti žalovanému, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému DIAMON s.r.o., povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 3.065,75 eur s príslušenstvom, a to s úrokmi z omeškania. Pokiaľ ide o skutkové okolnosti v žalobe bolo uvedené, že žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako odberateľ uzavreli kúpne zmluvy predmetom, ktorej bol predaj tovaru (najmä mäso, mäsové výrobky) za dohodnutú kúpnu cenu. Žalobca dodával žalovanému dohodnutý tovar podľa kúpnych zmlúv, resp. objednávok žalovaného a žalovaný prevzal tovar a zaviazal sa zaplatiť kúpnu cenu. Žalovaný do podania žaloby nezaplatil žalobcovi dlžnú sumu z vystavených faktúr v celkovej sume 3.065,75 eur súčasne uviedol, že žalovaný sa dostal do omeškania s jej platením jednotlivých faktúr a preto si uplatnil aj úrok z omeškania. Z uznesenia Okresného súdu Poprad č. k. 18Cb/142/2014 - 117 zo dňa 24.08.2016 mal súd zistené, že tento pripustil zmenu strán konania na strane žalobcu tak, že namiesto pôvodného žalobcu H.-H. Z..F..P.. nastúpil ako žalobca TR-TRANS TRADE s.r.o., ktoré bolo odôvodnené tým, že podaním doručeným súdu 03.06.2016 žalobca navrhol zmenu strán konania na strane žalobcu, nakoľko dňa 21.03.2016 právny predchodca žalobcu uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávky so spoločnosťou TR-TRANS TRADE s.r.o. so sídlom Trnavská cesta 16785/74A, Bratislava 2, IČO: 46 849 807, predmetom, ktorej bolo postúpenie pohľadávky voči žalovanému. Súd vo veci taktiež vykonal dokazovanie predloženými

faktúrami ako je uvedené vyššie predmetom, ktorých bolo fakturovanie tovaru podľa objednávky s presnou špecifikáciou jednotlivých výrobkov množstva ako aj ceny. Podľa oznámenia o jednostrannom zápočte zo dňa 05.03.2014 žalovaný doručoval žalobcovi oznámenie, že na základe upomienky na úhradu faktúr zo dňa 28.02.2014 zasiela jednostranný zápočet na základe, ktorého neeviduje žiadne záväzky voči spoločnosti žalobcu. Podľa oznámenia o jednostrannom započítaní záväzkov a pohľadávok odberateľa H. H. Z..F..P. a dodávateľa DIAMON s.r.o. bolo uvedené, že podľa Občianskeho zákonníka započítal pohľadávky k 22.05.2013 oproti pohľadávke 13/06543 vystavenej dňa 18.04.2013 a splatnej dňa 25.04.2013. Súd vo veci sa oboznámil aj vyjadrením doručovaným zo strany spoločnosti G.-O. -S. Ú., Z..F..P.. Okresnému súdu Poprad v právnej veci 18Cb/142/2014 v zmysle, ktorého bolo uvedené, že potvrdzuje, že spoločnosť si v apríli 2013 objednala u dodávateľa DIAMON s.r.o. tovar bravčové stehno o hmotnosti tisíc kilogramov s etiketami a tento tovar bol aj spoločnosťou dodaný do vtedajšej prevádzky na adrese H. X, G. v hmotnosti 1001,880 kg s etiketami A. XX/XXXXX. Dokladom o dodaní tohto tovaru bola faktúra a uviedli, že túto faktúru nemajú k dispozícii, keďže predmetná faktúra na predmetný tovar bola vystavená na nesprávneho adresáta a to spoločnosť H. H. Z..F..P., ktorá mala sklad na rovnakej adrese z toho dôvodu bola predmetná faktúra vrátená spoločnosti DIAMON s.r.o. na prepracovanie, avšak do dňa vystavenia tohto vyjadrenia 06.07.2015 následne faktúra zo strany spoločnosti DIAMON s.r.o. doručená so správne uvedenou špecifikáciou odberateľa nebola.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že základným predpokladom pre podanie incidenčnej žaloby zo strany veriteľa dlžníka v reštrukturalizácii je popretie pohľadávky správcom. V zmysle § 124 ods. 4 ZKR sa veriteľ môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške. Veriteľ je vo svojom nároku viazaný údajmi v prihláške a nemôže považovať napr. vyššiu sumu, iný právny dôvod, prednostnejšie poradie zabezpečovacieho práva a pod., než uviedol v prihláške, v lehote určenej na prihlasovanie pohľadávok. Samotnú prihlášku je následne možné zmeniť, doplniť, či opraviť iba v lehote určenej na prihlasovanie pohľadávok (§ 121 ZKR), neskôr už nie, a to ani pri uplatnení nároku podaním žaloby na konkurzný súd. Všetky údaje, ktoré sú uvedené v prihláške, musia byť uvedené tak, aby dostatočne, po všetkých stránkach (právny dôvod, výška, príslušenstvo) identifikovali prihlásenú pohľadávku. Tzv. incidenčné konanie je sporové konanie vyvolané konkurzom (reštrukturalizáciou), ktoré je svojou povahou určovacím konaním, v ktorom sa popretý veriteľ tzv. pozitívnym výrokom domáha určenia svojej prihlásenej a správcom popretej pohľadávky. Predmetom incidenčného konania iniciovaného veriteľom popretej pohľadávky a preskúmania opodstatnenosti, respektíve neopodstatnenosti popieracieho prejavu správcu a posúdenie, či správcom uvedený dôvod popretia je daný, alebo či uvedený dôvod neexistuje, nemožno predmet incidenčného konania rozširovať stranami sporu ani konajúcim súdom nad obsah dôvodov popretia právneho dôvodu pohľadávky správcom v reštrukturalizačnom konaní. V zmysle skutočností zistených z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca, ako právny dôvod vzniku pohľadávky uviedol v prihláške nezabezpečených pohľadávok, ktorou si uplatňoval pohľadávky pod poradovým č. X až XX v celkovej časti istiny 3.065,75 eur a v časti úrokov z omeškania vo výške 2.213,69 eur s celkovou sumou 5.279,44 eur, objednávka a dodanie tovaru dlžníkovi. Nebolo sporné to, že žalobca, resp. jeho právny predchodca pohľadávky uplatňoval titulom vystavených faktúr, ktorých rovnopisy žalobca predložil. Keďže úlohou incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obstojať alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v reštrukturalizácii tak, ako bola prihlásená, uvádzanie iných skutočností je pritom nad rámec predmetu incidenčného konania. Správca v popieracom prejave popieral nárok výlučne z dôvodu nepreukázania právneho titulu, na základe ktorého mal žalobcovi vzniknúť nárok. Súčasne uviedol, že k uvedenému dospel po porovnaní prihlásenej pohľadávky s dostupnou dokumentáciou. Žalobca však v konaní predložil listinné dôkazy, ktorými zaiste disponuje aj dlžník, resp. správca, v zmysle ktorých najpodstatnejšou je písomná odpoveď samotného dlžníka adresovaný veriteľovi ktorej uvádza, že po doručení upomienky na úhradu faktúr zo dňa 28.02.2014 zasiela jednostranný zápočet na základe, ktorého uvádzal, že neeviduje žiadne záväzky voči veriteľovi a na to nadväzujúce oznámenie o jednostrannom započítaní záväzkov v zmysle ktorého, síce dlžník uviedol, že eviduje pohľadávku voči veriteľovi vo výške 3.065,75 eur označenú č. XX/XXXXX, vystavenú dňa 18.04.2011 a splatnú dňa 25.04.2013. Avšak v spojení s vyjadrením konateľa spoločnosti G.-O.-S. Ú. Z..F..P.. zo dňa 06.07.2015 vyplynulo, že tejto spoločnosti bola doručovaná faktúra za dodaný tovar a, kde však bol nesprávne uvedený adresát spoločnosť H.-H. Z..F..P., ktorá mala sklad na rovnakej adrese, ktorá bola vrátená spoločnosti dlžníka na prepracovanie. Súd na základe uvedeného nemal jednoznačne preukázané, splnenie právneho predpokladu započítania teda existenciu vzájomných pohľadávok, ktoré boli spôsobilé na započítanie a vzájomne sa kryli. Jedným z predpokladov na započítanie je splatnosť

pohľadávok, ktoré majú byť predmetom započítania, čím dochádza k ich stretnutiu, v tomto smere bolo na žalovanom uniesť dôkazné bremeno ohľadom tvrdenia, že mal takúto pohľadávku. Súd poukázal aj na to, že žalovaný v pôvodnom konaní nepopieral právny titul vzniku pohľadávky žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, až následne reštrukturalizačnom konaní túto skutočnosť namietal správca bez konkrétnych dôvodov. V konaní o určenie pohľadávky v tomto argumente žalovaný opäť nenadviazal, ale ako dôvody popretia uvádzal, aj to až na vytýčenom pojednávaní, bez predloženia akýchkoľvek dôkazov, že došlo k zániku pohľadávky veriteľa žalobcu započítaním (čo však nepreukázal). K tomu súd pre úplnosť poukázal taktiež na to, že dôkazné bremeno je inštitútom práva procesného, pretože je nerozlučne spojené s civilným sporovým konaním, a to bremenom tvrdenia, a prejavuje sa vo výsledku sporu. Pokiaľ ide o otázku kto je nositeľom dôkazného bremena, tu je rozhodujúca hmotnoprávna úprava vzťahu, z ktorého žalobca vyvodzuje svoje právo alebo povinnosť žalovaného. Dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, v ktorého záujme je preukázanie pravdivosti ním tvrdených skutočností, zakladajúcich ním tvrdené právo. V tomto prípade žalobca preukázal dodanie tovaru, jeho fakturovanie, rovnako preukázal, že si svoju pohľadávku prihlásil súhrnnou prihláškou. Na druhej strane žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní skutočností, ktoré vylučujú existenciu uplatňovaného práva (viď rozhodnutie najvyššieho súdu z 26. júna 2013 sp. zn. 2Cdo/256/2012, z 30. apríla 2012 a sp. zn. 6Cdo/95/2011). Povinnosť tvrdenia a hlavne preukazovania má však svoje mantinely, medzi ktoré patrí uplatnenie pravidla „neexistencia sa nepreukazuje“, vychádzajúceho z tzv. negatívnej dôkaznej teórie, lebo od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti (rovnako aj uznesenie najvyššieho súdu z 31. mája 2010 sp. zn. 6 Cdo 81/2010). Táto teória nemá oporu v texte zákona, jej aplikácia je výhradne logickou požiadavkou. Účastník musí na preukázanie svojich tvrdení označiť dôkazy. Ak navrhnuté dôkazy súd vykoná a preukážu sa nimi skutkové okolnosti tvrdené účastníkom, hovoríme, že účastník uniesol dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení. Dôkazné bremeno možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania. Ak tvrdenie účastníka nepreukáže, súd rozhodne nepriaznivo voči tomuto účastníkovi. V rámci dokazovania platí zásada, že každý účastník musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. Aj v zmysle nálezu II. ÚS 38/2015 „Dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky. Ide teda o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí.“ Súd dodáva, že žalobca vo forme proti dôkazu (vyjadrením konateľa spoločnosti G.-O.-S. Ú. Z..F..P..) spochybnil, existenciu pohľadávky žalovaného, ktorá bola uvádzaná v započítacom prejave žalovaného (čím preukázal neplatnosť samotného započítacieho) a bolo na jeho strane následne dôkazné bremeno existenciu jeho pohľadávky voči žalobcovi preukázať. Dôkaz je úspešne uskutočnený, ak vedie k poznatkom o tak vysokom stupni pravdepodobnosti určitého tvrdenia, že ho možno považovať za prakticky isté. Súd v tomto prípade nadobúda vnútorné presvedčenie o pravdivosti tvrdenia. Naproti tomu protidôkaz, nemusí byť úspešne uskutočnený až vtedy, ak je na úrovni praktickej istoty preukázaná nepravdivosť určitého tvrdenia, ale je úspešne vykonaný už vtedy, ak sa podarilo znížiť pravdepodobnosť napadnutých tvrdení pod úroveň praktickej istoty o ich pravdivosti. Proti dôkaz teda celkom splní svoju funkciu, ak vedie k spochybneniu týchto tvrdení. Naproti tomu funkcia dôkazu je splnená len vtedy, ak boli získané poznatky celkom jednoznačné a bez pochybností. Vzhľadom na uvedené skutočnosti bez preukázania, že došlo splneniu pohľadávky žalobcu je popretie pohľadávky nedôvodné.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ustanovením § 255 a § 262 Civilného sporového poriadku s tým, že nakoľko žalobca mal v konaní plný úspech, súd mu priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Proti rozsudku včas podal odvolanie žalovaný, ktorý uviedol, že ako odvolacie dôvody špecifikuje dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. e), f), h) Civilného sporového poriadku, keďže súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Napadnuté rozhodnutie žalovaný považuje za nesprávne a nezákonné z dôvodu zápočtu vzájomných pohľadávok, ktorý žalovaný realizoval v zmysle oznámenia o jednostrannom zápočte záväzkov a pohľadávok zo dňa 22.05.2013. Predmetným jednostranným úkonom došlo k zápočtu vzájomných záväzkov a pohľadávok k 22.05.2013, teda k dátumu, ku ktorému boli všetky pohľadávky, či už žalobcu alebo žalovaného, splatné. Čo sa týka uznania pohľadávok žalobcu, tak žalovaný uznáva len pohľadávky, ktoré vyplynuli z predmetného oznámenia o jednostrannom započítaní, pričom však z predmetného oznámenia je zrejmé, že žalovaný neuznal pohľadávky žalobcu k faktúram č. XXXXXXXXXX a k faktúre č. XXXXXXXXXX, pričom sa jedná

o pohľadávky vo výške 285,78 eur a vo výške 307,44 eur. Žalovaný namieta nárok žalobcu na úhradu odplaty z týchto faktúr z titulu, že popiera dodanie tovaru tam uvedeného, nakoľko žalobca doteraz nepreukázal, že takýto tovar bol žalovanému dodaný. Žalovaný ďalej namieta nárok žalobcu okrem započítania aj z dôvodu, že vo vzťahu k faktúre č. XXXXXXXX došlo aj k čiastočnej peňažnej úhrady tejto faktúry, a to v sume 41,50 eur, a to prevodom finančných prostriedkov a takisto namieta nárok žalobcu na úhradu sumy z faktúry č. XXXXXXXX vo výške 82,16 eur takisto z dôvodu úhrady kúpnej ceny prevodom finančných prostriedkov. Žalovaný sa domnieva, že zápočet, ktorý realizoval vo vzťahu k ostatným pohľadávkam žalobcu bol realizovaný dôvodne, a to na základe zápočtu s jeho pohľadávkou voči žalobcovi vyplývajúcej z daňového dokladu, a to faktúry č. XX/XXXXX zo dňa 18.04.2013. Žalovaný disponuje listinnými dôkazmi, v zmysle ktorých je zrejmé, že na tejto faktúre bolo zo strany žalobcu potvrdené dodanie tovaru pečiatkou pôvodného žalobcu a podpisom preberajúcej osoby, v zmysle ktorej podľa ustálenej obchodnej praxe medzi zmluvnými stranami bolo potvrdené dodanie tovaru žalobcovi, ktoré je špecifikované v tejto faktúre. Žalobca súdu prvej inštancie predložil aj fotokópiu predmetnej faktúry žalovaného, ktorá už bola následne opatrená účtovnými údajmi žalobcu, ktoré boli zaznamenané v predmetnej faktúre vedľa pečiatky žalobcu, ktoré sú účtovnými dokladmi o tom, že žalobca zaevidoval obstaranie tohto tovaru na svoj sklad a že sa jedná o dodávateľskú faktúru. Žalobca v konaní poukázal na vyjadrenia konateľa spoločnosti G.-O.-S. Ú., Z..F..P.. L.. W. A., ktorý mal údajne potvrdiť dodanie tohto tovaru tejto spoločnosti, žalobca však žiadnym spôsobom nepreukázal, že takéto tvrdenie, resp. prehlásenie je prehlásením naozaj tejto spoločnosti. Táto listina mohla byť vystavená akoukoľvek treťou osobou, nakoľko podpis na tejto listine nie je úradne osvedčený a napriek tomu, že žalobca nežiadal o vykonanie dôkazu vo forme preverenia tohto vyjadrenia tejto skutočnosti realizoval tak žalovaný, avšak v zmysle príslušných správ z pošty, resp. od policajného orgánu, ktorý doručoval výzvy súdu bolo zistené, že táto spoločnosť nie je zastihnutelná a nie je možné od nej preveriť pravdivosť nie len obsahu tohto vyjadrenia, ale ani pravdivosť tej skutočnosti, či predmetné vyjadrenie zaslala osoba, ktorá je na nej označená. Vzhľadom k týmto skutočnostiam má žalovaný za to, že bolo preukázané, že medzi zmluvnými stranami došlo k vzájomnému obchodnému vzťahu, ktorého úhrada ceny za odplatu bola v tomto prípade realizovaná jednostranným započítaním záväzkov a pohľadávok, pričom ďalšie nároky žalobcu, ktoré neboli obsiahnuté v predmetnom započítacom prejave boli vyrovnané hotovostnými platbami a dve dodávky tovaru, ktoré si uplatňuje žalobca, neboli vo vzťahu k žalovanému realizované, čo žalobca nevedel žiadnym spôsobom relevantne preukázať. Z tohto dôvodu odvolateľ žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Voči odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, pričom tento uviedol, že žalovaný svoje stanovisko k žalobe uviedol až počas pojednávania, žalovaný pritom uviedol, že nenamieta existenciu právneho titulu uplatnenej pohľadávky, a to na rozdiel od reštrukturalizačného správcu, namieta len zánik pohľadávky započítaním. S predmetnou argumentáciou žalovaného sa však súd prvej inštancie riadne vysporiadal v bodoch 49 a 50 odôvodnenia svojho rozhodnutia. Vyjadrenie žalovaného na pojednávaní a odôvodnenie popretia pohľadávky reštrukturalizačného správcu žalovaného v oznámení o popretí pohľadávky zo dňa 04.11.2020 si vzájomne odporujú. Žalovaný však nepopiera existenciu pohľadávky vzhľadom na jej právny titul, ale namieta jej zánik jednostranným zápočtom. Táto argumentácia žalovaného však bola v konaní vyvrátená ako riadne aj posúdil súd prvej inštancie v bodoch 17, 49, 50 a 51 odôvodnenia svojho rozhodnutia. Naopak správca nemal za preukázaný právny titul, ktorý by zakladal žalobcom uplatnený nárok. Súd prvej inštancie tento rozpor medzi argumentáciou správcu a žalovaného správne vyhodnotil, keď poukázal, že pre incidenčné konanie je podstatný popierací prejav správcu, na ktorý ale nenadväzuje argumentácia žalovaného v incidenčnom konaní. Túto skutočnosť potvrdzuje aj judikatúra, podľa ktorej predmetom incidenčného konania iniciovaného veriteľom popretej pohľadávky je preskúmanie opodstatnenosti, resp. neopodstatnenosti popieracieho prejavu správcu a posúdenie, či správcom uvedený dôvod popretia je daný alebo, či uvedený dôvod neexistuje. Z tohto dôvodu je možné považovať za postup správcu s odbornou starostlivosťou iba taký postup, kedy v popieracom prejave uvedie všetky právne relevantné dôvody, pre ktoré spochybňuje dôvodnosť, opodstatnenosť alebo samotnú existenciu prihlásenej pohľadávky. Účelom incidenčného konania je teda kontrola správcu, či opodstatnene poprel pohľadávku, a preto ani nie je možné v incidenčnom konaní súdom vykonať dokazovanie nad rámec argumentácie správcu v popretí pohľadávky. Žalovaný ani na pojednávaní zákonne nepoprel tvrdenia žalobcu a zároveň na preukázanie svojich všeobecných tvrdení nepredložil a nenavrhol vykonať, resp. neoznačil akýkoľvek dôkaz. Na základe uvedeného má žalobca za to, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že nemal dôvodne preukázaný zánik záväzkovo právneho vzťahu započítaním. Žalovaný v tejto súvislosti

neuniesol dôkazné bremeno, s čím sa súd prvej inštancie vysporiadal v bode 54 a 62 odôvodnenia svojho rozhodnutia. Žalovaný tvrdil zánik žalobcovej pohľadávky zápočtom. Okrem toho, že táto argumentácia je v takomto konaní procesne neprípustná, bola táto argumentácia riadnym posúdením veci súdom prvej inštancie zároveň vyvrátená. K predmetnému zápočtu totiž nemohlo dôjsť, nakoľko záväzky, ktoré mali byť započítané žalovaným neboli záväzkami právneho predchodcu žalobcu, ale záväzkami tretej osoby G.-O.-S. Ú., Z..F.P.. (predtým V., Z.. Z. F.P.). Táto skutočnosť bola riadne preukázaná v konaní, a to dôkazom č. X k žalobe. Súd prvej inštancie sa s týmto dôkazom oboznámil a zároveň ho aj riadne vyhodnotil v bodoch 17, 49, 50 a 51 odôvodnenia svojho rozhodnutia. Zároveň, tým, že sa žalovaný pokúšal vysporiadať pohľadávku tvoriacu predmet tunajšieho konania zápočtom, potvrdil zároveň jej existenciu a dôvodnosť. V odvolaní sa žalovaný dodatočne pokúšal spochybňovať dôveryhodnosť vyjadrenia spoločnosti G.-O.-S. Ú., Z..F.P. tým, že údajne nebolo preukázané, že sa naozaj jedná o vyjadrenie tejto spoločnosti. K uvedenému žalobca uvádza, že predmetné vyjadrenie spoločnosti G.-O.-S. Ú., Z..F.P. bolo zabezpečené priamo od tejto spoločnosti dožiadaním Okresného súdu Poprad v rámci konania 18Cb/142/2014, v ktorom bola pohľadávka žalobcu predmetom konania. Preto nemôže byť akákoľvek pochybnosť o tom, že sa skutočne jedná o vyjadrenie spoločnosti G.-O.-S. Ú., Z..F.P.. Zároveň je podstatnou skutočnosť, že autentickosť vyjadrenia spoločnosti G.-O.-S. Ú., Z..F.P., pritom žalovaný nenamietal počas prvoinštančného konania. Vzhľadom na tieto skutočnosti má žalobca za to, že právne posúdenie veci súdu prvej inštancie opierajúce sa aj o tento dôkaz je správne.

9. Sporové strany nevyužili podanie písomnej odvolacej repliky a dupliky.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konania mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

11. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

14. Pokiaľ sa odvolateľ v zmysle ust. § 365 ods. 1 CSP písm. e) nestotožňuje s vyhodnotením ním uvádzaných dôkazov, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že to, že odvolateľ sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nepostačuje sama o sebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom sporových strán vrátane ich dôvodov a námietok. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci, a z ktorého potom vychádza a ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci, je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre

rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať súladne s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia samotného civilného procesu. Pokiaľ sa odvolateľ nestotožňuje s vyhodnotením ňou uvádzaných dôkazov, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že to, že odvolateľ sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nepostačuje samo o sebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť Ústavného súdu (II. ÚS/4/94, II. ÚS/3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom sporových strán, vrátane ich dôvodov a námietok. Predmetná odvolacia námietka je nedôvodná, keďže súd prvej inštancie rozhodoval na základe dôkazmi overeného skutkového stavu. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že odvolateľ, dostal v konaní pred všeobecným súdom s poukazom na ust. § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odpoveď aj na túto námietku. (pozri I. ÚS 343/2020 zo dňa 07.07.2020).

15. K námietke nesprávnych skutkových zistení z vykonaných dôkazov § 365 ods. 1 CSP písm. f) odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. K námietke nesprávneho skutkového zistenia z vykonaných dôkazov odvolací súd taktiež uvádza, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

Ani táto odvolacia námietka však naplnená nebola, keďže súd prvej inštancie listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise vyhodnotil správne a z odôvodnenia samotného rozsudku sa nejaví žiadne porušenie pravidiel formálnej logiky.

16. K námietke nesprávneho právneho posúdenia § 365 ods. 1 CSP písm. h) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie mal odvolací súd za to, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu nedošlo. Vo vzťahu k aplikácii práva všeobecnými súdmi. Výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany všeobecných súdov (v danom prípade súd prvej inštancie) musí byť

preto v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán sporu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení právnych noriem, tak ako ich v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol súd prvej inštancie, neobmedzil toto základné právo v rozpore s jeho podstatou a zmyslom (IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 214/04, II. ÚS 249/2011, IV. ÚS 295/2012).

17. Odvolací súd konštatuje, že predmetom odvolania boli štyri základné odvolacie dôvody, pričom prvá odvolacia námietka spočívala v skutočnosti, že došlo k zápočtu pohľadávok žalobcu voči žalovanému, a to na základe žalovaným vystavenej faktúry č. XX/XXXXX. Tu odvolací súd konštatuje skutočnosť, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že predmetná pohľadávka žalovaného smerovala voči tretej osobe, a to spoločnosti G.-O.-S. Ú., Z.F.P. a nie voči právnemu predchodcovi žalobcu. O uvedenej skutočnosti svedčí aj listinný dôkaz predložený žalobcom, ako dôkaz č. X k žalobe, nachádzajúci sa na č. I. 32 súdneho spisu, pričom možno konštatovať, že tento listinný dôkaz žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie riadne ani nespochybnil, spochybnil ho iba v odvolacom konaní, kde platí procesná zásada o novotách v odvolacom konaní ktorá už takto uplatnenú procesnú obranu žalovaného pre súdom druhej inštancie neprípúšťa. Zároveň je potrebné dodať, že toto vyjadrenie ako listinný dôkaz bolo poskytnuté spoločnosťou G.-O.-S. Ú., Z.F.P. na základe výzvy súdu v inej veci pod sp. zn. 18Cb/142/2014. Z tohto dôvodu o vierohodnosti tohto listinného dôkazu odvolací súd nemá pochybnosti, ktoré vyjadroval v podanom odvolaní odvolateľ. Pri tejto odvolacej námietke je však potrebné zdôrazniť, že predmetom incidenčného konania je iba opodstatnenosť konkrétneho popieracieho prejavu správcu a predmet incidenčného konania nemožno ďalej rozširovať podľa skutočností tvrdných v následne prebiehajúcom incidenčnom konaní (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/70/2016). Teda pokiaľ sa v popieranom prejave správcu nenachádzala zmienka o existencii vzájomných pohľadávok ktoré by boli spôsobilé na započítanie, nemohol žalovaný pred súdom prvej inštancie procesne účinne postaviť svoju obranu na inštitúte započítania vzájomných pohľadávok. Táto časť procesnej obrany žalovaného, vyhodnotená ako neprípustná pre incidenčné konanie, bola teda od samého počiatku sporu odsúdená na neúspech. Druhou odvolacou námietkou bola skutočnosť, že samotný žalovaný namietal čiastočnú úhradu pohľadávok k faktúre č. XXXXXXXX a faktúry č. XXXXXXXX, k uvedenému odvolací súd konštatuje, že predmetné faktúry, ktorých čiastočné uhradenie tvrdil žalovaný, ani neboli predmetom samotnej žaloby a z tohto dôvodu aj táto odvolacia námietka žalovaného je nedôvodná. Tretia odvolacia námietka žalovaného spočívala v skutočnosti, že žalovaný údajne disponuje ďalšími dôkazmi k započítanej faktúre č. XX/XXXXX. Uvedená odvolacia námietka je nedôvodná, keďže žalovaný takéto ďalšie dôkazy pred súdom prvej inštancie riadne neoznačil ani nepredložil a nepredložil ich ani k podanému odvolaniu v intenciách zásady o novotách v odvolacom konaní. Štvrtá odvolacia námietka nepriamo súvisela s prvou odvolacou námietkou, kde žalovaný tvrdil, že vyjadrenie spoločnosti G.-O.-S. Ú. mohol vyhotoviť ktokoľvek, nielen táto spoločnosť a na tomto dokumente sa nenachádza osvedčený podpis vystaviteľa. Vzhľadom na vyššie uvedené, ako konštatoval súd odvolací k prvej odvolacej námietke, nemá pochybnosti o predmetnom listinnom dôkaze a zároveň túto časť procesnej obrany žalovaného už vyššie podrobne vyhodnotil ako neprípustnú v incidenčnom konaní.

18. Na záver považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že zásadnou a podstatnou skutočnosťou v posudzovanej veci je tá skutočnosť, že správca popieral pohľadávky žalovaného iba z dvoch dôvodov: prvý - nárok žalobcu nebol preukázaný a druhý - nie je zrejmé, z čoho nárok žalobcu vyplýva. Tu je potrebné konštatovať, rovnako ako to konštatoval súd prvej inštancie, že predmetom incidenčného konania, je iba opodstatnenosť samotného konkrétneho popieracieho prejavu správcu podstaty. V tomto incidenčnom konaní bol nárok žalobcu vyššie uvedenými listinnými dôkazmi preukázaný a bolo na základe týchto listinných dôkazov aj zrejmé, z čoho tento nárok vyplýva. Následne v konaní neboli preukázané skutočnosti tvrdené žalovaným v procesnej obrane a nedošlo k preukázaniu splnenia právneho predpokladu započítania, teda nebola preukázaná existencia vzájomných pohľadávok, ktoré boli spôsobilé na započítanie a to s ohľadom na žalobcom predložený protidôkaz v podobe vyjadrenia konateľa spoločnosti G.-O.-S. Ú., Z.F.P., a zároveň neprípustnosť procesnej obrany žalovaného pred súdom, ktorá zjavne obsahovo presahovala správcov vykonaný popierací prejav.

19. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vykazujúci riadnu obsahovú štruktúru, správne logické právne úvahy a až nad mieru dostatočne podrobné odôvodnenie ako vecne správny potvrdil.

20. Odvolací súd poukazuje na to, že správne výroky vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom odvolanie žalovaného bolo vyhodnotené ako nedôvodné, a preto bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

22. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).